

РЕШЕНИЕ

№ 13959

гр. София, 09.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в публично заседание на 30.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **1917** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 във връзка с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на О. М. Ч., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Н., против решение № 8-В/21.01.2026 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет /МС/.

Изложени са твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение, издадено при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Не били изяснени фактите от значение за спора, необосновано органът не е възприел тези от тях, относими към личното положение на молителя и държавата по произход. Моли оспореното решение да бъде отменено, а преписката – върната за разглеждане от органа.

В съдебно заседание жалбоподателят О. М. Ч., редовно уведомен, явява лично и се представлява. Жалбоподателят моли жалбата му да бъде уважена.

Процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата. Налице били предпоставките за разглеждане на производството по общия ред. Разкриването на сексуалната ориентация не следвало да е в ущърб на търсеция закрила и следвало да се установи дали са налице предпоставките по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ. В случая не било проведено интервю с жалбоподателя, за да се приеме, че е налице противоречие между изявленията на партньорите. Моли оспореното решение да бъде отменено, а преписката – върната на органа с указание за допускане на производство по общия ред.

Ответникът интервюиращ орган на ДАБ при МС /А. Т./, редовно уведомен, не се явява. Чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Твърди се, че в интервюто на С. и на жалбоподателя имало разминаване, което

водело до извод, че твърденията са изложени единствено с цел да бъде допусната молбата до производство по общия ред.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, като обсъди твърденията на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 04.10.2023 г. О. М. Ч., [дата на раждане] в Н., адрес – [населено място], ЛНЧ [ЕГН], религия – християнин, е поискал международна закрила в Република България.

С решение № 11658/08.11.2024 г. председателят на ДАБ при МС отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на О. М. Ч.. Срещу това решение е подадена жалба, отхвърлена с Решение по адм. дело № 11975/2024 г. по описа на Административен съд София-град, оставено в сила с решение по адм. дело № 5725/2025 г. по описа на ВАС, Четвърто отделение.

На 07.10.2025 г. О. М. Ч. е подал последваща молба за закрила, която не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила с решение № 47-В/24.10.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС. Срещу това решение е подадена жалба, отхвърлена с Решение по адм. дело № 12117/2025 г. по описа на Административен съд София-град.

На 06.01.2026 г. О. М. Ч. е подал последваща молба за закрила, в която се сочат действия по издирването му от нигерийските органи за сигурност във връзка с политическата дейност и организационна роля като ръководител/координатор на местна структура на движението „коренното население на Б.“.

С решение № 8-В/21.01.2026 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС не се допуска последваща молба с вх. № КП-01-50 от 06.01.2026 г. на О. М. Ч. до производство по предоставяне на международна закрила с мотив, че не се позовава на нови обстоятелства. Приема се, че не се представят значими за личното положение на молителя и държавата му по произход аргументи, като подаването на молбата се извършва с цел – опит за формулиране и представяне на обстоятелства, позволяващи допускането до производство на последваща молба по ЗУБ с цел узаконяване на нелегалния престой на чуждия гражданин.

Решението е връчено на адресата му на 30.01.2026 г.

В съдебно заседание жалбоподателят заявява, че е бисексуален и има партньор на име С.. Страхувал се да признае, защото в Н. убивали хора заради това. Със С. се срещнали в Н., а после и в лагера в България, като не знаел как е дошъл партньорът му.

За изясняване на това обстоятелство са събрани доказателства. Видно от протокол от проведено интервю с О. С. О. от 02.03.2026 г., последният заявява, че е бисексуален и има партньор с имена О. М., но се страхувал да сподели, тъй като не знаел как се отнасят в България към такива хора, а в Н. хората с друга сексуална ориентация рискували затвор от 14 години. Заявено е, че се познават с партньора си от 2020 г., като последният дошъл преди него в България. Загубили контакт, но когато дошъл в България, разбрал, че е тук. С решение № ВР-2/11.02.2026 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС е допусната последващата молба на О. С. О. до производство за предоставяне на международна закрила с оглед необходимостта от детайлно изследване и анализ на представените от чужденеца писмени изявления, нуждата от събиране на допълнителна информация относно бежанската му история и държавата по произход. Посочено е в решението, че лицето е декларирало принадлежност към определена социална група – лица с различна сексуална ориентация, в частност бисексуални лица – обстоятелство, което в Н. представлявало основание за тежко преследване, и която сексуална ориентация го поставяла в особено уязвимо положение и значително увеличавало риска от преследване, нечовешко или унижително отнасяне при евентуално завръщане в Н..

При така установеното от фактическа страна Административен съд София-град, Първо

отделение, 85-и състав обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице - адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него, в указания 7-дневен срок съгласно чл. 84, ал. 2 ЗУБ.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - интервюиращ орган на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, в установената писмена форма, при липсата на допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 и т. 3 АПК.

На второ място, следва да бъде извършена преценка издаден ли оспорваният акт в съответствие с материалния закон и неговата цел.

Съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ „в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила“.

Съгласно чл. 76а ЗУБ „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2“.

Съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III“.

От тълкуването на тези разпоредби се обуславя извод, че предпоставка за уважаване на последващата молба за международна закрила е чужденецът да се позове на нови обстоятелства, които обаче следва да се отнасят съществено за личното му положение или държавата по произход. В конкретния случай съдът не се обосновава на посочените в решението факти, касаещи обстановката в Н., тъй като те са общи и са обвързани с твърдения на лицето, изложени в молбата му, различни от твърдението на лицето относно неговата сексуална ориентация.

Действително жалбоподателят за първи път разказва за своята бисексуалност в открито съдебно заседание, като това не е направено в предходните административни и съдебни производства. Лицето обаче не крие, че още преди идването си в България е било наясно със сексуалната си ориентация. На преценка подлежи дали този твърдян факт е нов. В практиката е застъпено становище, че новите факти са такива, на които законодателят е придал обратно действие. Установяването на нови факти от значение за производството е допустимо само за такива факти, които са настъпили след влизане в сила на предходното решение за отказ за предоставяне на международна закрила и които с обратна сила променят правното значение на фактите, въз основа на които органът е взел решението си, или отменят съществуването на тези факти, които с обратна сила рефлектират върху направените фактически установявания и правни изводи към датата на издаването на решението. В случая не е изпълнено изискването твърдените като нови факти да са осъществени след влизане в сила на предходното решение за отказ за предоставяне на международна закрила.

Съгласно обаче Решение на Съда (голям състав) от 2 декември 2014 г. по съединени дела С-148/13 —С-150/13 „член 4, параграф 3 от Директива 2004/83 и член 13, параграф 3, буква а) от Директива 2005/85 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат при това разглеждане

компетентните национални органи да заключат, че изявленията на търсещото убежище лице не са достоверни, като се мотивират единствено с това, че лицето не се е позовало на твърдяната си сексуална ориентация при първия повод да изложи мотивите за преследване, който му е бил предоставен“. Като един от мотивите за постановяване на решението от СЕС е посочен в т. 69, съгласно която „като се има предвид чувствителният характер на въпросите от лично естество, и по-специално на въпросите, отнасящи се до сексуалността на лицето, не може да се заключи, че на това лице не следва да се има вяра, като се изходи единствено от обстоятелството, че то не е заявило още в самото начало своята хомосексуалност /бел. моя - бисексуалност/, тъй като е изпитвало задръжки да разкрие интимните страни на живота си“. Налице е хипотеза, при която лицето е изпитвало задръжки да разкрие своята сексуална ориентация, и в този смисъл не би могло да се приеме автоматично и еднозначно, без да са събрани доказателства за изясняване на това обстоятелство, че лицето е изградило подобна версия на личната си история единствено с цел получаване на международна закрила.

Законодателят не поставя изисквания по отношение на представените от чужденеца доказателства относно твърдените факти, но именно те следва да удостоверят, че обстоятелствата са нови, или по друг начин казано, новите обстоятелства следва да бъдат доказани с допустими, необходими и относими доказателства. Въпреки това следва да се отбележи, че доказателствената сила и относимост на представени доказателства относно исканото предоставяне на международна закрила е въпрос на анализа по същество в производството по предоставяне на международна закрила, а не в такова като процесното, в което се изследват критериите за допустимост на последващата молба. В този смисъл представените доказателства относно партньора на жалбоподателя и производството, което е образувано по подадена от него последваща молба за закрила, следва да бъде съобразени в съвкупността им и по същество в производството по предоставяне на международна закрила на жалбоподателя, а не в такова като процесното, в което се изследват критериите за допустимост на последващата му молба.

Формира се извод, че оспореното решение подлежи на отмяна /чл. 172, ал. 2 АПК/.

На основание чл. 173, ал. 2 и чл. 174 АПК преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне в указан срок по подадената молба за международна закрила, като същата бъде разгледана с оглед на личното положение на кандидата и предвид актуалната обществено-политическа обстановка в страната на произход, но в контекста на положението на бисексуалните лица. При разглеждане на молбата органът следва да изясни спорните факти и обстоятелства, като събере допустимите, необходимите и относимите за изясняването им доказателства, вкл. и да извърши преценка относно необходимостта от провеждане на интервю по смисъла на т. 66 от решение на СЕС от 25.01.2018 г. по дело С-473/16 с цел отчитане на личните обстоятелства във връзка с молбата, вкл. сексуалната ориентация на молителя, да съобрази и, че е образувано производство по молба на неговия партньор, и едва тогава да формира правните си изводи по начин, по който за лицето да не съществува неяснота каква е действителната воля на органа.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 8-В/21.01.2026 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет /А. Т./.

ИЗПРАЩА преписката за ново произнасяне от административния орган по последваща молба с вх. № КП-01-50 от 06.01.2026 г., подадена от О. М. Ч., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Н., в четиримесечен срок от влизане в сила на съдебния акт в съответствие със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, изложени в него.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване по аргумент от чл. 85, ал. 3 във връзка с чл. 84, ал. 2 ЗУБ.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: